

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Ioannis Azorii Lorcitani, Societatis Iesv Presbyteri Theologi, Institutioes Morales

In Quibus Vnivers[ae] Quaestiones ad Conscientiam recte aut prauè
factorum pertinentes, breuiter tractantur

Azor, Juan

Coloniae Agrippinae, 1602

37. De die festo expiationis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14077

tur isti tres dies? Respondeo, cum dicitur: *Mense tertio egressus Israel de terra Aegypti, in die hac venerunt in solitudinem Sinai.* diem hanc sumit Scriptura pro eodem die. Ita ut sensus sit: Venerunt mense tertio eodem die, hoc est, tertia eiusdem mensis die: ergo peruenerunt die quadragesimo septimo, & tertio deinde die sequenti, Moyses legem accepit. Ergo data est lex die quinquagesimo ab egressu ex Aegypto. Quo fit, ut hæc celebritas dicta quoque sit hebdomadarum, quia ab altero die post primum festum diem azy-morum computabatur septem hebdomadarum plena, quæ quadragesima nouem dies conficiunt, & die statim proximè sequenti celebritas Pentecostes agebatur. Erat autem hæc celebritas vna de tribus, in quibus omnes viri singulis annis venire Hierosolymam lege cogebantur, ut patet ex Deuteronomio.

Deut. 10.

Caput XXXVI

De die festo Tubarum.

Leuitici quoque cap. 23. de hac celebritate legimus: *Mense septimo, primo die mensis erit vobis sabbatum memoriale, clangentibus tubis, & vocabitur sanctum. Mensis septimus apud Hebræos, qui magna ex parte nostro Septembri respondet, magno in honore erat, quippe qui quatuor dies festos, & sacros continebat, videlicet Tubarum, Expiationis, Tabernaculorum, Coetus, siue Collectæ. Quænam admodum igitur septimus quisque hebdomadæ dies, sanctus erat, sic mensis quoque septimus erat magna veneratione celebris. In primo die colebatur celebritas Tubarum. Opinantur Hebræi, eiusmodi festum diem coli in memoriam illius beneficii, quo Deus Isaac de gladio patris eripuit, & arietem, eius loco immolandum substituit: & ideo eum diem celebrari cornibus arietinis. Quod certè illi ex sacris literis firmo argumento non colligunt, nec satis efficaciter demonstrant. Ego potius crediderim, eum diem festum esse institutum, ut tubarum clangore, ad celebritates venturas, scilicet Expiationis, & Tabernaculorum, quæ illo mense celebrabantur, cum iucunditate populus prepararetur. Ibidem præcipitur: *Omne opus seruuile non facietis in eo: & offeretis holocaustum Domino.* Numerorum verò 29. legimus sacrificia, quæ eo die offerre oportebat: erant enim duplicia, alia propria ipsius celebritatis Tubarum, alia ipsi cū cæteris Neomenijs communia.*

Gen. 22.

Caput XXXVII

De die festo Expiationis.

De hac celebritate, scriptum est etiam in Leuitico sic: *Decimo die mensis huius septimi, dies Expiationum erit celeberrimus, & vocabitur sanctus, affligetisque animas vestras in eo, & offeretis holocaustum Domino.* Tradunt Hebræi, quod etiam Catholici interpretes scriptum reliquerunt, festum hunc diem esse institutum, quia eo die putatur diuinitus dimissum peccatum, quod populus Hebræus, in colendo vitulo ex aureo confa-

Leuit. 23.

tili perpetravit. Creditur enim Moyses decima die mensis septimi de monte descendisse cum secundis tabulis, in signum culpæ condonatae, quod Hebræi magis traditione quadam, quam Scripturæ auctoritate comprobant. Et quia hic dies dicatus Deo erat, & sacer ad peccata per poenitentiam expianda; ideo præceptum est, ut in eo animas suas affligerent, hoc est, ieiunium sponte susciperent, quo vna cum precibus & sacrificijs coniuncto, Deus placatus, peccatorum veniam largiretur. *Affligetis animas vestras.* Phrasis est Hebræa; id est, ieiunij vos ipsos macerabit. Vnde Isaias in persona Iudæorum loquens: *Quare ieiunamus, inquit, & non aperisti? humiliamus animas nostras, & non respicit?* Et respondit Dominus: *Ecce in die ieiunij vestri inuenitur voluntas vestra, & reliqua.* Dauid quoque: *Humiliabam in ieiunio animam meam.* Ieiunium autem eo die agebatur à vespera diei noni exeuntis vsque ad vesperam decimi desinentis, Et affligetis, inquit, animas vestras die nono mensis. Ac ne intelligeretur, suscipiendum esse ieiunium in periculo ipsius diei decimi; ob id in Hebræo dictum est: *Affligetis animas vestras in die nono mensis ad vesperam, id est, ab occasu solis, nono die iam desinente, vsque ad solem occidentem in ipso decimo die.* Omne opus seruile in eo. Id est, in tempore diei huius. Et Numerorum cap. 29. de victimis offerendis, scriptum est, *offeretis holocaustum Domino in odorem suauissimum, vitulum de armento unum, & arietem unum, agnos oviculos immolatos septem.*

Ezai.

Isai.

Isai.

Isai.

In eodem Leuitici libro legimus, populi peccata expiari à Pontifice: & expiabantur quoque templum, & Sacerdotes. *Expiabit autem sacerdos, qui unctus fuerit, & cuius manus iniuncte sunt, ut sacerdotio fungatur pro patre suo: Indueturque stola lineæ, & vestibus sanctis, & expiabit Sanctuarium, & Tabernaculum testimonij, atque altare, Sacerdotes quoque, & uniuersum populum.*

Leuit.

Caput XXXVIII

De celebritate Tabernaculorum.

In Leuitici & Numerorum libro ita habetur: *A quintadecima die mensis huius septimi, erunt ferie Tabernaculorum septem diebus Domino. Dies primus vocabitur celeberrimus atque sanctissimus. (id est, erit vobis sacer) omne opus seruuile non facietis in eo, & septem diebus offeretis holocausta Domino. Hæc celebritas erat magna apud Iudæos, & vna ex illis tribus, in quibus omnes masculi ter venire Hierosolymam singulis annis debebant, ut patet ex illis verbis Deuteronomij: *Tribus vicibus, inquit, per annum apparebit omne masculinum tuum in conspectu Domini Dei tui in loco, quem elegerit, in solemnitate azy-morum, & in solemnitate hebdomadarum, & in solemnitate Tabernaculorum.* Dicta est autem hæc celebritas in Hebræo, *Hag Husucot*, id est, celebritas Tabernaculorum: in Græco *ἑορτὴ σκηνῶν*, quod idem est. Dicitur etiam *Σκηνῶν*, hoc est, structura Tabernaculorum, videlicet à faciend & figendis tabernaculis, non autem, ut quidam dixerunt commune & publicum epulum. Hæc autem ferie agebantur ad recolendum*

Leuit. 23.

Numer. 29.

Deut. 16.

benefici-